

nın alâmeti vardır. Bu alâmet, islâmiyyetin emrlerine sarılmaktır. İslâmiyyeti beğenmeyenlerin, ona uymak istemiyenlerin müslimân olduklarını söylemelerine inanılmaz. Bunlara (**Münâfık**) denir. Şûrâ sûresi, onüçüncü âyetinde meâlen, (**Müşrikleri [ya'nî Allahdan başkasına tapınanları] îmâna, Allaha kulluğa çağırmağın, onlara ağır gelir. Bunun için sana düşman olurlar**) buyuruldu. Allahü teâlâ, dilediğini kendine seçer. Onu istiyenlere, kendine kavuşduran yolu gösterir. Doğru yolda olanlara ve Muhammed aleyhisselâmın izinde gidenlere selâm olsun!

192

YÜZDOKSANİKİNCİ MEKTÛB

Bu mektûb, şeyh Bedi'uddîn-i Sehârenpûriye yazılmıştır. Bir süâline cevâb vermektedir:

Aklı ve kıymetli kardeşim! Hocama yazmış olduğum onbirinci mektûbda, hazret-i Ebû Bekr-i Sıddîkın makâmından dahâ yüksek bir makâm hâsıl olduğu yazılıdır. Bunun ne demek olduğunu soruyorsunuz. Allahü teâlâ, senin bilgini arttırdı! Bu yazı, hazret-i Ebû Bekrden dahâ yüksek olmağı göstermez. Bu söz ve o mektûbdaki buna benziyen yazılar, bir talebenin kendi rehberine arz ettiği, kendi hâlleridir. Büyüklerimiz buyuruyor ki, bir tâlib, doğru olsun, yanlış olsun, kendine hâsıl olan herşeyi, üstâdına bildirmelidir. Çünkü doğru olmıyan bilgilerden, doğru ma'nâlar da çıkarılabilir. Bunun için, bunları da bildirmek lâzımdır denildi. Yukarıdaki söz de, bu sebepten yazılmış olabilir. Şunu da söyleyebiliriz ki, Peygamber olmıyan birinin, ufak bir şeyde, Peygamberden üstün olması câiz görülmüştür. Bunun misâlleri de vardır. Şehîdlerin üstünlükleri sayılırken, Peygamberler için bildirilmeyenler de, haber verilmiştir. Bununla berâber üstünlük, her bakımdan Peygamberlere mahsûsdur “aleyhimüssalevât vetteslîmât”. Peygamber olmıyan bir Velî, Peygamberde bulunmıyan bir üstünlükten geçirilirse, buradan geçerken kendini dahâ yüksek görebilir. Bu câizdir. Onun bu makâma yükselebilmesi, Peygambere uyması sebebi ile olmaktadır. Bunun için, Peygambere de o makâmdan nasîb vardır. Çünkü hadîs-i şerîfde, (**Güzel bir çığır açan kimse, bunun sevâbını kazanır ve bu güzel şeyi yapanlara verilen sevâblardan da pay alır**) buyuruldu. Peygamber olmıyanın, ufak birşeyde, Peygamberden üstün olması câiz olunca, Peygamber olmıyanlardan üstün olması da câiz olacağı meydândadır. Bunu anlamak güç değildir. Vesselâm.

193

YÜZDOKSANÜÇÜNCÜ MEKTÛB

Bu mektûb, seyyid Ferîd “rahmetullahi teâlâ aleyh” hazretlerine yazılmıştır. Ehl-i sünnet i'tikâdına göre inanmak lâzım olduğu, fıkıh bilgilerini öğrenmenin ehemmiyeti bildirilmektedir:

Allahü teâlâ yardımcınız olsun! İşlerinizi kolaylaştırsın! Ayb ve çirkin olan şeylerden korusun!

Âkıl ve bâliğ olan erkeğin ve kadının birinci vazîfesi, Ehl-i sünnet âlim-

lerinin yazdıkları akâid bilgilerini öğrenmek ve bunlara uygun olarak inanmaktır. Allahü teâlâ, o büyük âlimlerin çalışmalarına bol bol sevâb versin! Âmîn. Kıyâmetde Cehennem azâbından kurtulmak, onların bildirdiklerine inanmağa bağlıdır. Cehennemden kurtulacak olanlar, yalnız bunların yolunda gidenlerdir. [Onların yolunda gidenlere **(Sünnî)** denir.] Resûlullahın “sallallahü aleyhi ve sellem” ve Eshâbının “rıdvânullahi aleyhim ecma’în” yolunda gidenler, yalnız bunlardır. Kitâbdan, ya’nî Kur’ân-ı kerîmden ve Sünnetden, ya’nî hadîs-i şerîflerden çıkarılan bilgiler içinde kıymetli, doğru olan yalnız bu büyük âlimlerin, Kitâbdan ve sünnetden anlayıp bildirdikleri bilgilerdir. Çünkü her bid’at sâhibi, ya’nî her reformcu ve her sapık kimse, bozuk düşüncelerini, kısa aklı ile, Kitâbdan ve sünnetden çıkardığını söylüyor. Ehl-i sünnet âlimlerini “rahmetullahi teâlâ aleyhim ecma’în” gölgelemeğe, küçültmeğe kalkışıyor. Demek ki, Kitâbdan ve sünnetden çıkarıldığı bildirilen her sözü, her yazıyı doğru sanmamalı, yaldızlı propagandalarına aldanmamalıdır.

Ehl-i sünnet vel-cemâ’at âlimlerinin bildirdiği doğru i’tikâdı açıklamak için, büyük âlim Tür Püştî “rahmetullahi aleyh” hazretleri bir kitâb yazmıştır. **(El-mu’temed)** adındaki bu kitâbı çok kıymetlidir ve açık yazılmıştır. Kolayca anlaşılabilir. Toplandığınız zemânlarda bu kitâbı okuyunuz. Fekat, bu kitâbda, her bilgi, mantık yolu ile isbât edilmiş olduğundan uzamış ve genişlemiştir. Öğrenilmesi ve inanılması herkese çok lâzım olan bilgileri kısaca anlatan bir kitâb olsaydı dahâ uygun ve dahâ fâideli olurdu. Bu arada fakîrin de, Ehl-i sünnet vel-cemâ’at i’tikâdını kısa ve açık olarak yazmak hâtırıma geldi. Eğer yazmak nasîb olursa, size de gönderirim.

[**(Se’âdet-i Ebediyye)** ve **(Herkes Lâzım Olan İmân)** adındaki kitâblarda, Ehl-i sünnet i’tikâdı açık olarak bildirilmiştir. Hakikat kitâbevinden alınarak okunmasını ve herkesin okumasına ön ayak olunmasını tavsiye ederiz.]

İ’tikâdı düzelttikden sonra halâl, harâm, farz, vâcib, sünnet, mendûb, mekrûh olan şeyleri de fıkıh kitâblarından öğrenmek ve her işi bunlara göre yapmak da lâzımdır. Talebeden birkaçına emr buyurunuz da, fârisî dilinde yazılmış fıkıh kitâblarından birisini, topladığınız zemân okusunlar. **(Mecmû’a-i Hânî)** ve **(Umdet-ül-islâm)** adındaki kitâbları okumak çok uygun olur.^[1]

Allah korusun, i’tikâd edilecek şeylerde, bir sarsıntı olursa, kıyâmetde, Cehennemden hiç kurtulmak olmaz. İ’tikâd doğru olup da, işlerde gevşeklik olursa, tevbe ile ve belki tevbesiz de afv olunabilir. Eğer afv olunmazsa, Cehenneme girse bile, sonunda yine kurtulur. Görülüyor ki, işin aslı, temeli, i’tikâdı düzeltmektir. Hâce Ubeydullah-i Ahrâr “kaddesallahü teâlâ sirrehül’azîz” buyurdu ki, (Bütün iyi hâlleri ve buluşları bize verseler, fekat Ehl-i sünnet vel cemâ’at i’tikâdını kalbimize yerleşdirmeseler, hâlimi harâb, istikbâlimi karanlık bilirim. Eğer bütün harâblıkları, çirkinlikleri verseler ve kalbimizi Ehl-i sünnet i’tikâdı ile süsleseler hiç üzülmem). Allahü

[1] Umdet-ül-islâm fârisîdir. Müellifi Abdül’azîzdir. 1409 [m. 1989] da Hakikat Kitâbevi basdırmıştır.

teâlâ, bizi ve sizi, Ehl-i sünnet i'tikâdından ayırmasın! İnsanların efendisi hurmetine “aleyhissalâtü vesselâm” düâmızı kabûl buyursun! Âmîn!

Lâhordan gelen bir talebe, şeyh Ciyûnun [ya'nî şeyh Ferîd hazretlerinin] eski Nahhâs câmi'inde Cum'a nemâzı kıldığını söyledi. Meyân Refi'uddîn, şeyhin iltifâtına kavuşduktan sonra, kâdî şeyh Ciyûnun, kendi bağçesinde bir câmi' yaptırdığını söyledi. Böyle haberleri işitdiğimiz için, Allahü teâlâyâ hamd olsun! Allahü teâlâ böyle iyi işleri arttırsın! Saygı taşıyanlarınız, böyle haberleri işitince çok, hem de pekçok sevinmekdeyiz.

Muhterem Seyyid hazretleri “kaddesallahü teâlâ sirrehül'azîz”! Bugün, müslimânlar kimsesiz kaldı. İslâmiyyete yardım için, bugün bir çiteyl [ya'nî ufak bir gümüş] vermek, binlerce altın vermiş gibi kıymetli olur. Hangi tâli'li kimseye bu büyük ni'meti ihsân ederlerse, ona müjdeler olsun! Dînin yayılmasına, islâmiyyetin kuvvetlenmesine çalışmak, her zemân iyidir ve kim olursa olsun, böyle çalışan, cihâd sevâbına kavuşur. Fekat, islâm düşmanlarının her yandan saldırdığı bu zemânda, Ehl-i beyt-i nebevîden olan siz kahramânların “rahmetullahi teâlâ aleyhim ecma'în” yardım etmesi, elbette dahâ iyi, dahâ güzel olur. Çünkü Allahü teâlâ, islâmiyyet gibi en büyük ni'metini, kullarına, sizin yüksek ceddiniz ile gönderdi. Sizin yardımınız, kendi yaptığı şeye yardım etmek olur. Başkalarının yardımını ise böyle olmaz. Resûlullaha “aleyhi ve alâ âlihi minessalevâti efdalühâ ve minettehiyyâti vetteslîmâti ekmelühâ” tâm vâris olabilmek, bu büyük işi yapmakla olur. Resûlullah “sallallahü aleyhi ve sellem” Eshâbına karşı buyurdu ki, **(Siz, öyle bir zemânda geldiniz ki, Allahü teâlânın emrlerinin ve yasaklarının onda birini yapmaz iseniz, helâk olur, Cehenneme gidersiniz. Sizden sonra öyle müslimânlar gelecek ki, Allahü teâlânın emrlerinin ve yasaklarının onda birini yapabilseler, Cehennemden kurtulurlar).** İşte bizim zemânımız, o zemândır ve müjdelenenler de şimdiki müslimânlardır. Fârisî beyt tercemesi:

Se'âdet topu ortaya kondu.

Topu kapan yok, erlere n'oldu?

Bu yakınlarda, mel'ûn Guvendval kâfirinin öldürülmesi çok güzel oldu. Onun ölümü, Hindûların burunlarının kırılmasına sebep oldu. Ne niyetle olursa olsun, niçin öldürüldü ise öldürülsün, islâma saldıranların alçalması, müslimânlar için bir kazançtır. O kâfir öldürülmeden önce rü'yâda devlet reîsimizin, kâfirlerin liderlerinin başını kesdiğini görmüştüm. Doğrusu o kâfir, düşmanların önderi ve kâfirlerin şefleri idi. Allahü teâlâ, o alçakları yardımsız bıraksın!

İslâmiyyetin ve müslimânların yükselmesi, kâfirlerin ve kâfirliğin kıymetden düşmesine, aşağı olmasına bağlıdır. Allahü teâlâ, zimmîlerden cizye almağı emr eyledi. Onlardan bu vergiyi almak, onları aşağı kılmak içindir. Kâfirler ne kadar yükselirse, müslimânlar da o kadar alçalır. Bu inceliği iyi anlamalıdır. Çok kimse, bu bağlılığı anlıyamıyor. Bu yüzden dinlerini yıkıyorlar. Tevbe sûresinin yetmişüçüncü âyetinde meâlen, **(Ey sevgili Peygamberim “sallallahü aleyhi ve sellem”! Kâfirlerle ve münâfıklarla cihâd et, döğüş! Onlara sert davran!)** buyuruldu. Kâfirlerle döğüşmek,

onlara sert davranmak, dinde zarûrî lâzımdır. Ya'nî îmânın şartıdır. [Fekat, cihâdı hükûmet yapar. Devletin ordusu yapar. Müslimânların cihâdı, asker olarak hükûmetin verdiği vazîfeyi yapmaktır.] Geçen senelerde, yayılmış olan kâfirlik alâmetlerinden şimdi, ötede beride kalmış bulunması, müslimânlara çok ağır gelmektedir. Bugün, her müslimânın birinci vazîfesi, o alçakların kötülüklerini ahbâblarına anlatmaktır ve küfr alâmetlerinin millet arasından kalkmasına çalışmaktır. Bu kötü alâmetlerden ötede beride görülmesi, belki de bunların kötülüğünü anlamamaktan ileri gelmektedir. Elinizden gelirse güvendiğiniz din adamlarına haber yollayınız. Bu kâfirlik alâmetlerini, millete duyursunlar. İslâmiyyetin emrlerini bildirmek için, hârika işler yapmak, kerâmet sâhibi olmak şart değildir. Bilenlerin, bilmiyenlere öğretmeleri lâzımdır. Elimde gücüm, kuvvetim yoktu da, islâmiyyetin yasak ettiği şeylerin kötülüklerini söyleyemedim diyerek, özr ve behâne ileri sürmek, kıyâmetde insanı azâbdan kurtaramıyacaktır. İnsanların en iyileri olan Peygamberler “aleyhimüssalevâtü vetteslîmât” islâmiyyetin emrlerini, yasaklarını bildirirlerdi. Ümmetleri mu'cize isteyince, **(Mu'cizeleri, Allahü teâlâ yaratır. Bizim vazîfemiz Onun emrlerini bildirmektir)** buyurdular. Allahü teâlâ dilerse, ümmetlere merhamet ederek, inanmaları, se'âdete kavuşmaları için, o ânda mu'cize yaratırdı. Her ne olursa olsun, islâmiyyeti bildirmek, gençlere öğretmek, fâidelerini açıklamak, düşmanların yalanlarını, iftirâlarını cevâblandırmak elbette lâzımdır. Bilenler, bildirmezlerse, cezâdan, azâbdan kurtulamıyacaklardır. Bu vazîfeyi yaparken, fitne çıkarmamağa, dikkat etmelidir. Dikkat ile çalışırken, kendine bir sıkıntı gelirse, bunu ni'met bilmelidir. Peygamberler “aleyhimüssalevâtü vetteslîmât” Allahü teâlânın emrlerini bildirirken, görmedikleri sıkıntılar, çekmedikleri işkenceler kalmadı. Onların en üstünü “aleyhim minessalevâti efdalühâ ve minettehıyyâti ekmelühâ” buyurdu ki, **(Hiçbir Peygambere, benim çektiğim eziyet çektilmedi)**. Fârisî beyt tercemesi:

*Ömür geçdi, derdimi anlatmak bitmedi,
bitireyim artık, gece devâm etmedi.*

Vesselâm.

194

YÜZDOKSANDÖRDÜNCÜ MEKTÛB

Bu mektûb, mîr Sadr-ı Cihâna yazılmıştır. Dîn-i islâmı yaymağa çalışmak lâzım olduğu bildirilmektedir:

Allahü teâlâ, size selâmet versin! Mubârek bedeninize sıhhat ve âfiyet versin! İslâmiyyetin emr ve yasaklarının yayılması ve islâm düşmanlarının yüzkaralarının ortaya çıkarılması haberleri, biz kalbi yaralı, ciğerleri yanık müslimânları çok sevindirdi ve cânımıza cân katdı. Bundan dolayı, Allahü teâlâyâ sonsuz şükrler olsun! Herşeye gücü yeten Allahü teâlâdan, bu sevindirici işlerin artmasını düâ ederiz. Sevgili Peygamberi “aleyhi ve alâ âlihi minessalevâti efdalühâ ve minetteslîmâti ekmelühâ” hurmetine düâmızı kabûl buyurmasını umarız. Müslimânların önlerinde bulunanların ve